

समाग

प्रायस्य श्लोकादेस्तदीयत्वेन प्रत्यभिज्ञायमानानां भागानां स्वकृतेन परकृतेन वा भागान्तरैश्च समघनं संघटनं समस्येति माधवौ ॥ श्लोकस्य पादेनैकेन हास्यां चिभिर्वा पूरणम् । यथा,— “सुमूर्षीः किं तवाद्यापि चित्तकानननगरैः । स्मर नारायणं येन त्रेतायां रावणो हतः ॥” इत्यादिश्लोकादौ पादे पूरणरूपेणायमित्येके । इति रायसुकुटः । तत्पर्यायः । समासार्था २ । इत्यमरः ॥ समस्यार्था ३ समासार्था ४ । इति भरतः ॥

समस्यार्था, स्त्री, (समस्या अर्थो यस्याः ।) समस्या । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

समस्या, स्त्री, यशः । इति शब्दरत्नावली ॥

समा, स्त्री, (सम वैकृत्ये + पचाद्यच् । ततष्ठाप् ।) वक्तरः । इत्यमरः ॥ समति विकल्पयति भावान् समा सम एव वैकृत्ये पचादित्वाद् नृणां पाप् । समा नित्यबहुवचनान्ताः स्त्रियामिति वामना दयः । समां समां विज्ञायते इत्येकत्वेऽपि दृश्यते इति स्वामी । अतएव समा इति बहुवचनेन कचित् पाठः । समेति कचिदेकवचनेन । इति तट्टीकायां भरतः ॥ (यथा, रामायणे १।२।१५) “मा निषाद प्रतिष्ठां त्वमगमः शाश्वतीः समाः यत् कौञ्चमियुनादेकमवधीः काममोहितम् ॥” समांशहारौ, [न] चि, (समांशं हरतीति । ह + णिनिः ।) समभागार्हः । यथा, दायतत्त्वं । “समांशहारिणी माता पुत्राणां स्यात् मृते पतौ ॥”

समांशिकः, त्रि, (समांशोऽस्त्यस्येति । ठन् ।) समभागार्हः यथा,—

“यदि कुर्व्यात् समानांशान् पत्राः कार्याः समांशिकाः । न दत्तं स्त्रीधनं यासां दत्ते त्वहं प्रकीर्तितम् ॥” इति दायतत्त्वम् ॥

समांशो, [न] त्रि, (समांशोऽस्त्यस्येति । इनिः ।) तुल्यभागविशिष्टः । समानभागी । यथा,—

“ज्येष्ठं वा त्रेष्ठभागेन सर्वं वा स्युः समांशिनः ॥” इति दायतत्त्वम् ॥

समांसमीना, स्त्री, (समां समां विज्ञायते इति । “समां समां विज्ञायते ॥” ५।२।१२। इति खः ।) प्रतिवर्षप्रसूतगवौ । इत्यमरः ॥

समाकर्षी, [न] पुं, (समाकर्षेति चित्तमिति । सम् + आ + कृप् + णिनिः ।) अतिदूरगामि-गन्धः । तत्पर्यायः । निर्हारी २ । इत्यमरः ॥

दण्डजनकगन्धयुक्ते भस्मादिद्रव्ये इयमेतदिति साङ्गः ॥ तत्र, त्रि ॥

समाख्या, स्त्री, (समाख्यायतेऽनयेति । सम् + आ + ख्या + ञच् ।) कीर्तिः । इति शब्दरत्नावली । संज्ञा । यथा,—

“सपिण्डीकरणसमाख्यासिद्धयर्थं सुतरां तत्र तथाचरणम् ॥” इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

समागतः, त्रि, (सम् + आ + गम क्तः ।) सम्यगा-गमनविशिष्टः । आगमनाश्रयः । यथा,—

समाधा

“कर्मया सह योद्व्यमस्मिन् रणसमुद्यमे । योत्समानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥” इति भगवद्गीतायाम् । १।२२ ॥

समागतिः, स्त्री, समागमनम् । समाङ्पूर्वगम-धातोः क्तिप्रत्ययनिष्पन्नम् ॥

समागमः, पुं, (सं + आ + गम + ञच् ।) सम्यगा-गमनम् । सम्प्राप्तिः । यथा,—

“रतिशक्तिः स्त्रियः कान्ता भोज्यं भोजन-शक्तिता । दानशक्तिः सविभवा रूपमारोग्यसम्पदः । आहृण्यमिदं प्रोक्तं फलं ब्रह्मसमागमः ॥” इति आहतत्वं दृष्टमन्त्रपुराणवचनम् ॥

समाघातः, पुं, (समाहृत्येत्येति । सं + आ + हन + ञच् ।) युद्धम् । इत्यमरः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ६।४२१ । “सम्प्लुतस्तु समाघातः क्रुद्धस्त्वरयोर्द्वयोः ॥”) वधः । इति मेदिनी ॥

समाचारः, पुं, (सम् + आ + चर + ञच् ।) सम्यगाचरणम् । यथा,—

“पुंस्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ।” इति मार्क १ ६६ अध्यायः ॥

संवादः । इति लोकप्रसिद्धः ॥

समाजः, पुं, (संवीयतेऽवेति । सं + अज + ञच् । “अजिज्यञ्चयोः ॥” ३।४।५६। इति वीभावो न । “अजिज्यञ्चो ॥” ७।२।६० । इति कुत्वनिषेधः ।) पशुभिन्नानां संघः । इत्यमरः ॥

सभा । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, भागवते । १०।४४।८ । “धर्मव्यतिक्रमोऽज्ञस्य समाजस्य ध्रुवं भवेत् । यथाधर्मः समुत्तिष्ठेच्च खेयं तद्वद्विचिन्त ॥”) इत्यौ । इति अनेकार्थकोषः ॥

समाज्ञा, स्त्री, (समाज्ञायते इति । सम् + आ + आ + “आतद्योपसर्गं ॥” इत्यङ् । टाप् ।) समज्ञा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

समादानं, स्त्री, सम् + आ + दा + क्त्वा ।) समी-चीनग्रहणम् । सम्यगग्रहणम् । (यथा, महा-भारते । १३।८४।३५ । “सर्वपापसमादानं नृशंसे, चानृते च यत् । तत्तस्यास्तु सदा पापं यस्तु हरति पुष्करम् ॥”) सौगताङ्गकम् । बौद्धानां नित्यकर्म । इति मेदिनी ॥

समाधाः, पुं, निष्पत्तिः । विरोधभञ्जनम् । इति लोकप्रसिद्धम् । समाधानम् । समाङ्पूर्वधा-धातोर्विच्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

समाधानं, स्त्री, (सम् + आ + धा + क्त्वा ।) ब्रह्मणि मनःस्थितिकरणम् । चित्तकायम् । तत्-पर्यायः । अवधानम् २ प्रणिधानम् ३ समाधिः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ निश्चिन्तितस्य मनसः अवधानादौ तदनुगुणविषये च समाधिः समा-धानम् । इति वेदान्तसारः ॥ इजानो समा-धानं लक्षयति । निश्चिन्तितस्येति । शब्दादि-

समाधिः

विषयेभ्यो निश्चिन्तितस्यान्तःकरणस्य अवधानादौ तदनुगुणेषु तदुपकारकेषु अमानित्वादिसाधन-विषयेषु समाधिनैरन्तर्येण तच्चिन्तनं समा-धानमित्यर्थः । इति तट्टीकासुबोधनी ॥ (यथा, भागवते । ३।२८।६ । “स्वधिष्णयानामिकदेशे मनसा प्राणधारणा । वैकुण्ठलीलाभिधानं समाधानं तथात्मनः ॥”) पूर्वपक्षस्योत्तरम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥ (नाट-काङ्गविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे । ६।३३८ । “उपचेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम् । युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना । उद्देशः कारणं भेद एतान्यङ्गानि वै मुखे ॥” तल्लक्षणादिकं यथा, तत्रैव । ६ । ३४५ । “बीजस्यागमनं यत्तु तत् समाधानमुच्यते । यथा, वेषीसंहारः । नेपथ्ये भो भो विराट्द्रुपदप्रभृतयः ! श्रूयताम् । ‘यत् सत्यव्रतभङ्गभारमनसा यत्नेन मन्द्रीकृतं यद्विष्मत्तुमपौहितं शमवता शान्तिं कुलस्ये-च्छता । तद्व्यूतारणिशम्भृतं मृपसुताकेशशस्त्राकारपणैः क्रोधज्योतिरिदं महत् कुरुवले यौधिष्ठिरं जृम्भते ॥’ अथ ‘सुस्था भवन्ति मयि जीवतीति’ आदि-बीजस्य प्रधाननायकाभिमतत्वेन सम्यगाहित-त्वात् समाधानम् ॥” ॥)

समाधिः, पुं, (समाधीयतेऽस्मिन् मनो जनैरिति । सम् + आ + धा + “उपसर्गं धोः किः ॥” इति किः ।) समर्थनम् । नौवाकः । नियमः । इत्य-मरः ॥ (यथा, कुमारः । ५।६ । “अयाचतारण्यनिवासमात्मनः फलोदयान्ताय तपःसमाधये ॥”) समर्थनं प्रशस्ये अध्यवसायः दुर्घटस्य घटनत्वं वा । नौवाको वचनाभावः । इति स्वामी ॥ धान्यादिषु मूल्योत्कर्षपूर्वको जनादरः । इति सुभूतिः ॥ नियमः अङ्गीकारः । एते समा-धयः । समाधीयतेऽस्मिन् मनो जनैरिति किः । इति भरतः ॥ ध्यानम् । काव्यगुणविशेषः । इति मेदिनी ॥ (अर्थालङ्कारविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे । १०।७४० । “समाधिः सुकरे काव्ये देवाहस्यन्तरागमात् ॥” यथा,—

“मानमस्मा निराकर्तुं पादयोर्मिं पतिष्यतः । उपकाराय दिष्टेदमुदीर्घं घनगर्जितम् ॥” समाधीयतेऽनेनेति करणे किः । कारण-सामग्री । (यथा, रघुः । १।२८ । “तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना । तथाहि सर्वे तस्याघ्नन् परार्थकफला गुणाः ॥”) इन्द्रियनिरोधनम् । इति शब्दरत्नावली ॥

समाधिलक्षणे यथा, गारुड ४४ अध्याये । “नित्यं शुद्धं बुद्धियुक्तं सत्यमानन्दमहयम् । तुरीयमक्षरं ब्रह्म अहमस्मि परं पदम् । अहं ब्रह्मैत्यवस्थानं समाधिरिति गीयते ॥”